

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (viides jaosto)

22 päivänä kesäkuuta 2016*

Muutoksenhaku — EU-tavaramerkki — Kuviomerkki, joka sisältää osan CVTC —
Uudistamishakemusten esittäminen ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden ja palvelujen osalta, joita
varten tavaramerkki on rekisteröity — Lisämääräaika — Asetus (EY) N:o 207/2009 — 47 artikla —
Oikeusvarmuuden periaate

Asiassa C-207/15 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta,
joka on pantu vireille 4.5.2015,

Nissan Jidosha KK, kotipaikka Yokohama (Japani), edustajinaan B. Brandreth, barrister, ja D. Cañadas
Arcas, abogada,

valittajana,

ja jossa muuna osapuolena on

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO), asiamiehinään D. Hanf ja
A. Folliard-Monguiral,

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (viides jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. L. da Cruz Vilaça (esittelevä tuomari) sekä tuomarit
F. Biltgen, A. Borg Barthet, E. Levits ja M. Berger,

julkisasiamies: M. Campos Sánchez-Bordona,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

kuultuaan julkisasiamiehen 17.3.2016 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Nissan Jidosha KK (jäljempänä Nissan) vaatii valituksellaan unionin tuomioistuinta kumoamaan unionin yleisen tuomioistuimen 4.3.2015 antaman tuomion Nissan Jidosha v. SMHV (CVTC) (T-572/12, ei julkaistu, EU:T:2015:136; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jossa unionin yleinen

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

tuomioistuin hylkäsi valittajan kanteen, jossa se oli vaatinut tuomioistuinta kumoamaan Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 6.9.2012 tekemän päätöksen (asia R 2469/2011-1), joka liittyy EU-tavaramerkiksi rekisteröidyn kuviomerkin CVTC rekisteröinnin uudistamista koskevaan hakemukseen (jäljempänä riidanalainen päätös).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Asetus (EY) N:o 207/2009

- 2 Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1), sellaisena kuin sitä sovelletaan nyt käsiteltävässä asiassa, 46 artiklassa, jonka otsikko on ”Rekisteröinnin kesto”, säädetään seuraavaa:

”EU-tavaramerkin rekisteröinnin kesto on 10 vuotta alkaen hakemispäivästä. Rekisteröinti voidaan uudistaa 47 artiklan mukaisesti kymmenen vuoden jaksoissa.”

- 3 Asetuksen 47 artiklassa, jonka otsikkona on ”Uudistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. EU-tavaramerkin rekisteröinti uudistetaan tavaramerkin haltijan tai tämän nimenomaisesti valtuuttaman henkilön pyynnöstä, jos maksut on suoritettu.

2. Virasto ilmoittaa EU-tavaramerkin haltijalle ja kaikille EU-tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumista hyvissä ajoin ennen tätä umpeutumista. Virasto ei ole vastuussa siitä, että ilmoitusta ei ole annettu.

3. Uudistamishakemus on esitettävä kuuden kuukauden määräajassa, joka päättyy sen kuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana suoja-aika loppuu. Maksut on myös suoritettava tässä määräajassa. Hakemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määräajan kuluessa suoritetaan lisämaksu.

4. Jos hakemus esitetään tai maksut maksetaan ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta.

5. Uudistaminen tulee voimaan rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä. Uudistaminen rekisteröidään.”

- 4 Asetuksen 48 artiklassa, jonka otsikko on ”Muuttaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Rekisterissä olevaa EU-tavaramerkkiä ei muuteta rekisteröinnin keston eikä sen uudistamisen aikana.

– –”

- 5 Asetuksen N:o 207/2009 50 artiklassa, jonka otsikkona on ”Luopuminen”, säädetään seuraavaa:

”1. EU-tavaramerkistä voidaan luopua kaikkien tai joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten se on rekisteröity.

2. Tavaramerkin haltija ilmoittaa luopumisesta kirjallisesti virastolle. Luopuminen on voimassa vasta rekisteriin merkinnän jälkeen.

--”

- 6 Asetuksen 81 artiklassa, jonka otsikkona on ”Menetetyn määräajan palauttaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. EU-tavaramerkin hakijalle tai haltijalle tai muulle virastossa käytävän menettelyn osapuolelle, joka huolimatta olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta ei ole pystynyt noudattamaan määräaika viraston suhteen, voidaan pyynnöstä palauttaa tämän oikeudet, jos noudattamatta jättäminen on tämän asetuksen nojalla suoraan aiheuttanut oikeuden tai muutoksenhakukeinon menettämisen.

2. Pyyntö on esitettävä kirjallisena kahden kuukauden määräajassa noudattamatta jättämisen perusteen lakattua. Suorittamatta jätetty toimi on suoritettava tässä määräajassa. Pyyntö voidaan ottaa tutkittavaksi ainoastaan siinä tapauksessa, että se esitetään vuoden kuluessa sen määräajan päättymispäivästä, jota ei ole noudatettu. Jos rekisteröintihakemusta ei ole uudistettu tai uudistamismaksua ei ole maksettu, 47 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetty kuuden kuukauden lisämääräaika vähennetään mainitusta vuoden määräajasta.

--”

Asetus (EY) N:o 2868/95

- 7 Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 31.3.2009 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 355/2009 (EUVL 2009, L 109, s. 3), 30 säännössä, jonka otsikko on ”Rekisteröinnin uudistaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Hakemuksessa rekisteröinnin uudistamiseksi on oltava:

--

c) jos uudistamista haetaan vain osalle rekisteriin merkityistä tavaroista ja palveluista, maininta niistä luokista tai tavaroista ja palveluista, joita hakemus koskee, tai niistä, joita se ei koske, ryhmiteltynä Nizzan luokituksen luokkien mukaiseen järjestykseen siten, että ennen kutakin ryhmää ilmoitetaan sen luokan numero, johon ryhmään kyseiset tavarat tai palvelut kuuluvat.

2. Asetuksen 47 artiklassa tarkoitetut maksut EU-tavaramerkin uudistamisesta ovat seuraavat:

a) perusmaksu;

b) luokkamaksu neljänneistä ja jokaisesta seuraavasta luokasta, jota koskevaa uudistamista haetaan; ja

c) tarvittaessa maksuja koskevassa asetuksessa määritelty lisämaksu uudistamismaksun myöhästymisestä tai uudistamishakemuksen myöhästymisestä asetuksen 47 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

--

5. Jos uudistamishakemusta ei jätetä tai se jätetään asetuksen 47 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetyn määräajan jälkeen tai jos maksuja ei suoriteta tai ne suoritetaan kyseisen määräajan jälkeen tai jos puutteita ei poisteta määräajan kuluessa, virasto katsoo rekisteröinnin päättyneen ja ilmoittaa asiasta EU-tavaramerkin haltijalle.

--”

Asian tausta ja riidanalainen päätös

- 8 Kuten valituksenalaisen tuomion 1–13 kohdasta käy ilmi, Nissan jätti 23.4.2001 EU-tavaramerkin rekisteröintihakemuksen EUIPO:hon. Tavaramerkki, jonka rekisteröintiä haettiin, on seuraava kuviomerkki:

- 9 Tavarat, joita varten rekisteröintiä on haettu, kuuluvat muun muassa tavaroiden ja palvelujen kansainvälistä luokitusta tavaramerkkien rekisteröimistä varten koskevan, 15.6.1957 tehdyn Nissan sopimuksen, sellaisena kuin se on tarkistettuna ja muutettuna, luokkiin 7, 9 ja 12.
- 10 Kyseessä oleva tavaramerkki rekisteröitiin 29.10.2003 näihin kolmeen luokkaan kuuluvia tavaroita varten.
- 11 EUIPO ilmoitti 27.9.2010 Nissanille, että kyseinen tavaramerkki oli uudistettava ennen 23.4.2011.
- 12 Nissan haki 27.1.2011 EUIPO:lta kyseisen tavaramerkin rekisteröinnin uudistamista ainoastaan osalle rekisteröinnin kattamista tavaroista eli luokkiin 7 ja 12 kuuluville tavaroille.
- 13 EUIPO ilmoitti 9.5.2011 Nissanille, että tavaramerkin rekisteröinnin uudistaminen on merkitty 8.5.2011 Euroopan unionin tavaramerkkien rekisteriin luokkiin 7 ja 12 kuuluvien tavaroiden osalta ja että rekisteristä on poistettu luokkaan 9 kuuluvat tavarat.
- 14 Nissan vaati 14.7., 22.7. ja 1.8.2011 EUIPO:lta, että luokkaan 9 kuuluvat tavarat sisällytetään kyseisen tavaramerkin uudistamiseen.
- 15 EUIPO hylkäsi 26.8.2011 tekemällään päätöksellä Nissanin vaatimuksen.
- 16 Nissan vaati 29.8.2011 EUIPO:ta kumoamaan tämän päätöksen.
- 17 Tavaramerkkien hallinto-osasto pysytti 28.9.2011 tekemässään päätöksessä 26.8.2011 tehdyn päätöksen.
- 18 Nissan teki 25.11.2011 tavaramerkkien hallinto-osaston päätöksestä EUIPO:ssa asetuksen N:o 207/2009 58–64 artiklassa tarkoitetun valituksen.
- 19 EUIPO:n ensimmäinen valituslautakunta hylkäsi valituksen riidanalaisella päätöksellä. Valituslautakunnan mukaan kyseessä oleva luokkiin 7 ja 12 kuuluvia tavaroita koskeva tavaramerkin uudistamishakemus oli katsottava luokkaan 9 kuuluvien tavaroiden osalta asetuksen N:o 207/2009 50 artiklassa tarkoitetuksi tavaramerkistä luopumiseksi. Valituslautakunta korosti, että koska EUIPO oli rekisteröinyt edellä mainitun tavaramerkin osittaisen uudistamisen ja ilmoittanut siitä Nissanille ja koska osittaisella uudistamisella oli tämän seurauksena vaikutuksia erga omnes, se ei voinut oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä sallia, että Nissan peruuttaa päätöksensä olla uudistamatta kyseessä olevan tavaramerkin rekisteröintiä tiettyjen tavaroiden osalta.

Menettely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

- 20 Nissan vaati unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 21.12.2012 jättämässään kannekirjelmässä, että unionin yleinen tuomioistuin kumoaa riidanalaisen päätöksen.
- 21 Nissan esitti kanteensa tueksi yhden ainoan kanneperusteen, joka perustuu pääasiallisesti asetuksen N:o 207/2009 47 ja 50 artiklan rikkomiseen.
- 22 Unionin yleinen tuomioistuin katsoi valituksenalaisen tuomion 26–30 kohdassa, että EUIPO oli virheellisesti rinnastanut Nissanin osittaisesta uudistamisesta esittämän hakemuksen asetuksen N:o 207/2009 50 artiklassa tarkoitettuun tavaramerkistä luopumiseen luokkaan 9 kuuluvien tavaroiden osalta.
- 23 Unionin yleinen tuomioistuin totesi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 34–50 kohdassa, että kyseinen toteamus ei voi johtaa käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen kumoamiseen, koska EUIPO saattoi asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan nojalla perustellusti uudistaa kyseisen tavaramerkin ainoastaan luokkaan 7 ja 12 kuuluvien tavaroiden osalta.
- 24 Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi siten Nissanin esittämän ainoan kanneperusteen ja sen seurauksena koko kanteen.

Asianosainten vaatimukset

- 25 Nissan vaatii, että unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion ja riidanalaisen päätöksen sekä velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 26 EUIPO vaatii, että unionin tuomioistuin hylkää valituksen ja velvoittaa Nissanin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Valituksen tarkastelu

- 27 Nissan vetoaa valituksensa tueksi kahteen valitusperusteeseen, joista ensimmäinen koskee asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan ja toinen sen 48 artiklan rikkomista.

Asianosainten lausumat

- 28 Ensimmäisessä valitusperusteessaan Nissan arvostelee unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että tämä oli todennut, etteivät EU-tavaramerkkien osittaisesta uudistamisesta tehdyt peräkkäiset hakemukset ole asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan mukaan mahdollisia. Nissan väittää, ettei artiklan sanamuodosta käy ilmi mitään sellaista, mikä estäisi tällaiset hakemukset, jotka voidaan sitä paitsi perustella laillisilla syillä. Valittajan mukaan kyseisessä artiklassa sallitaan yleisellä tavalla, että tällainen tavaramerkki saadaan uudistaa ennen asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannessa virkkeessä säädetyn lisämääräajan (jäljempänä lisämääräaika) päättymistä.
- 29 Nissanin mukaan unionin yleisen tuomioistuimen tulkinta johtaa ensinnäkin siihen, ettei lisämääräaika ole niiden EU-tavaramerkin haltijoiden käytettävissä, jotka pyrkivät noudattamaan alkuperäistä asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä säädettyä määräaika, ja toisaalta se hyödyttää niitä, jotka pystyvät suorittamaan uudistamiseen vaadittavan lisämaksun lisämääräajan kuluessa.

- 30 Nissan katsoo toiseksi, että unionin yleisen tuomioistuimen kanta merkitsisi tosiasiaa sitä, että osittaista uudistamista koskeva hakemus rinnastetaan asetuksen N:o 207/2009 50 artiklassa tarkoitettuun luopumiseen sellaisten tavaroiden osalta, joita kyseinen hakemus ei kata, vaikka tässä artiklassa asetettuja edellytyksiä ei ole noudatettu.
- 31 Kolmanneksi Nissan väittää, että kun EU-tavaramerkkien haltijat esittävät selkeällä ja yksiselitteisellä tavalla osittaista uudistamista koskevan hakemuksen, ne eivät tarkoita tällä, että ne varautuisivat siihen, että niiden lisämääräajan kuluessa esittämät myöhemmät uudistamishakemukset hylättäisiin, koska EUIPO on hyväksynyt ainakin kaksi kertaa osittaisesta uudistamisesta tehdyt peräkkäiset hakemukset tällaisissa olosuhteissa.
- 32 Neljänneksi Nissan väittää, että asetuksen N:o 2868/95, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 355/2009, 30 säännön 5 kohdassa sallitaan, että EU-tavaramerkki saadaan uudistaa osittain koko lisämääräajan keston ajan kyseisiin eri tavaroihin liittyvien maksujen porrastetusti tapahtuvaa maksamista vastaan. Nissanin mukaan ei ole mitään syytä eron tekemiselle tämän tapauksen ja edellä mainitun tavaramerkin osittaista uudistamista koskevien peräkkäisten hakemusten muodossa tehtävän uudistamisen välillä.
- 33 Viidenneksi Nissan väittää, että oikeusvarmuuden periaate ei ole esteenä EU-tavaramerkin uudistamishakemuksen täydentämiselle lisämääräajan kuluessa. Nissanin mukaan kolmansien oikeusvarmuus kyseenalaistetaan ainoastaan silloin, jos EUIPO rinnastaa virheellisesti osittaista uudistamista koskevan hakemuksen luopumiseen sillä, että se rekisteröi päätöksensä osittaista uudistamista koskevasta hakemuksesta ennen lisämääräajan päättymistä.
- 34 EUIPO:n mukaan unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut ja soveltanut asetuksen N:o 207/2009 47 artiklaa aivan oikein.
- 35 EUIPO tukee kantaansa sillä, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen sanamuodosta käy selvästi ilmi, että EU-tavaramerkin uudistamiseen vaadittavien edellytysten on periaatteessa pitänyt täytyä suoja-ajan loppumista edeltäneen alkuperäisen kuuden kuukauden määräajassa. EUIPO:n mukaan tavaramerkin myöhäinen uudistaminen lisämääräajan kuluessa on luonteeltaan poikkeuksellista, ja EUIPO toteaa, että sekä se, että unionin lainsäätäjät asetti uudistamisen riippumaan lisämaksun maksamisesta, että tällaisesta uudistamisesta Euroopan tavaramerkkijärjestelmälle aiheutuvat seuraukset vahvistavat, että kyse on poikkeuksellisesta uudistamisesta.
- 36 EUIPO esittää tässä yhteydessä, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 5 kohdan sanamuodon mukaan EU-tavaramerkit uudistetaan taannehtivasti rekisteröinnin umpeutumispäivästä alkaen. Tästä seuraa, että kun tavaramerkille myönnetyn suojan taso ei aina käy luotettavasti ilmi EU-tavaramerkkirekisteristä, talouden toimijat eivät voi selvittää varmuudella rekisteröityjen yksinoikeuksien olemassaoloa ja laajuutta. Koska EU-tavaramerkin lisämääräajan kuluessa tapahtuvan uudistamisen mahdollisuus lisää oikeudellista epävarmuutta, asetuksen 47 artiklan 3 kohdan kolmatta virkettä olisi tulkittava suppeasti.
- 37 EUIPO katsoo vielä, että jos oletetaan, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 1 kohdassa mainitut kaksi kumulatiivista edellytystä täyttävä ”täydellinen” uudistamishakemus esitetään edellä mainitun alkuperäisen määräajan kuluessa, kyseisen asetuksen 47 artiklan 3 kohdan kolmatta virkettä ei voida soveltaa siinäkään tapauksessa, että hakemus koskee ainoastaan osaa niistä tavaroista, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, koska esimerkiksi mainitun virkkeen englanninkielinen versio alkaa sanoilla ”failing this”.
- 38 EUIPO:n mukaan asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 4 kohdan takia on niin, että esittäessään tällaisen osittaista uudistamista koskevan hakemuksen EU-tavaramerkin haltijat ilmoittavat epäsuorasti, etteivät ne halua laajentaa niiden tavaramerkille annettua suojaa jäljellä oleviin tavaroihin. EUIPO:n mukaan

tällainen tulkinta ei merkitse sitä, että osittaista uudistamista koskevaa hakemusta kohdeltaisiin asetuksen 50 artiklassa tarkoitettuna luopumisena, koska luopuminen tulee voimaan luopumisesta ilmoittamisen ja sitä seuraavan rekisteröinnin tapahtumishetkellä.

- 39 Lisäksi EUIPO korostaa sitä, että kun osittaista uudistamista koskeva hakemus ei ole jäänyt tekemättä, EUIPO ei ole velvollinen odottamaan lisämääräajan päättymiseen asti rekisteröidäkseen ja julkaistakseen kyseisen ajoissa jätetyn ja vain joidenkin tavaroiden osalta esitetyn hakemuksen EU-tavaramerkin uudistamisesta. Sen on päinvastoin rekisteröitävä ja julkaistava hakemus asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 5 kohdan mukaan uudistamisen tultua voimaan.
- 40 EUIPO painottaa myös sitä, että rekisteröinnin osittaisesta uudistamisesta ja erityisesti EU-tavaramerkin rekisteröinnin umpeutumisesta sellaisten tavaroiden osalta, joita varten ei ole haettu rekisteröinnin uudistamista, aiheutuu vaikutuksia erga omnes. EUIPO:n mukaan on niin, vaikka toimivaltaisten viranomaisten ja yleisön on tiedettävä asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen nojalla, että tällainen tavaramerkki voidaan uudistaa lisämääräajan kuluessa, ne eivät kuitenkaan voi ennakoida sitä, että EU-tavaramerkki, joka on uudistettu pätevästi vain joidenkin tavaroiden osalta, laajentuu sen jälkeen koskemaan muita tavaroita.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

- 41 Ensimmäisenä on ratkaistava se, onko – kuten unionin yleinen tuomioistuin on todennut – asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohta esteenä sille, että sellainen uudistamishakemus, joka koskee tiettyjä tavaroita ja palveluja, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, esitetään kyseisen säännöksen kolmannessa virkkeessä säädetyn lisämääräajan kuluessa, jos uudistamishakemus, joka koskee saman tavaramerkin kattamien tavaroiden tai palvelujen muita luokkia, on esitetty aikaisemmin kyseisen säännöksen ensimmäisessä virkkeessä säädetyn määräajan kuluessa.
- 42 Tästä on todettava, että valituksenalaisen tuomion 38 kohdasta käy ilmi, että unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että ” – [asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen] sanamuodosta ja erityisesti englanninkielisestä ilmaisusta ’failing’ [ts. ranskankielisestä ilmaisusta ’à défaut’] käy selvästi ilmi, että edellytyksenä sille, että uudistamishakemus voidaan esittää alkuperäisen ajanjakson päättymisen jälkeen, on se, ettei uudistamishakemusta ole lainkaan esitetty edellä mainitun ajanjakson kuluessa” ja että ”näin ollen uudistamishakemus on periaatteessa jätettävä alkuperäisen ajanjakson kuluessa, ja ainoastaan poikkeuksellisesti on silloin, kun hakemusta ei ole jätetty alkuperäisen ajanjakson kuluessa, niin, että tavaramerkin haltija tai tämän nimenomaisesti valtuuttama henkilö voi jättää hakemuksen lisämääräajan kuluessa lisämaksun maksamista vastaan”.
- 43 On korostettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan jossakin kieliversiossa käytettyä unionin oikeuden säännöksen sanamuotoa ei voida käyttää tämän säännöksen ainoana tulkintaperusteena eikä sille voida antaa etusijaa muihin kieliversioihin nähden. Unionin oikeuden säännöksiä on nimittäin tulkittava ja sovellettava yhtenäisesti ottaen huomioon kaikki unionin virallisilla kielillä laaditut versiot. Unionin oikeuden säädöksen erikielisten versioiden poiketessa toisistaan kyseessä olevaa säännöstä on tulkittava sen lainsäädännön systematiikan ja tavoitteen mukaan, jonka osa säännös on (tuomio 9.4.2014, GSV, C-74/13, EU:C:2014:243, 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 44 Asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan ranskankielinen versio, jota unionin yleinen tuomioistuin on tarkastellut valituksenalaisen tuomion ranskankielisessä eli tuomioistuimen työkielellä olevassa versiossa, on seuraava: ”La demande de renouvellement est à présenter dans un délai de six mois expirant le dernier jour du mois au cours duquel la période de protection prend fin. Les taxes doivent également être acquittées dans ce délai. À défaut, la demande peut encore être présentée et les taxes acquittées dans un délai supplémentaire de six mois prenant cours le lendemain du jour visé dans la première phrase, sous réserve du paiement d’une surtaxe au cours dudit délai supplémentaire.”

- 45 Kuitenkin on todettava, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen tietyt kieliversiot eroavat edellisessä kohdassa toistetusta tekstistä siinä, että niissä ei käytetä ilmaisua ”à défaut” (tämän puuttuessa), johon unionin yleinen tuomioistuin tukeutui valituksenalaisen tuomion 38 kohdassa, eikä myöskään muita samanlaisia ilmaisuja.
- 46 Esimerkiksi saksankielisessä versiossa säädetään, että ”[d]er Antrag und die Gebühren können noch innerhalb einer Nachfrist von sechs Monaten nach Ablauf des in Satz 1 genannten Tages eingereicht oder gezahlt werden, sofern innerhalb dieser Nachfrist eine Zuschlagsgebühr entrichtet wird”, hollanninkielisessä versiossa, että ”[de] indiening van de aanvraag en de voldoening van de taksen kunnen nog binnen een extra termijn van zes maanden na het verstrijken van de in de eerste zin genoemde termijn geschieden, tegen betaling van een toeslag binnen deze extra termijn”, portugalinkielisessä versiossa, että ”[o] pedido pode ainda ser apresentado e as taxas pagas num prazo suplementar de seis meses, a contar do dia seguinte ao referido na primeira frase, sob reserva do pagamento de uma sobretaxa no decurso desse prazo suplementar”, ja suomenkielisessä versiossa, että ”hakemus voidaan kuitenkin vielä esittää ja maksut suorittaa kuuden kuukauden lisämääräajan kuluessa, joka alkaa ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun päivän jälkeisenä päivänä, jos mainitun määrärajan kuluessa suoritetaan lisämaksu”.
- 47 Joka tapauksessa kyseisen säännöksen ranskankielisessä versiossa käytetyn ilmaisun ”à défaut” perusteella ei voida päätellä selvästi ja yksiselitteisesti, että EU-tavaramerkin uudistamishakemus voidaan esittää lisämääräajan kuluessa ainoastaan poikkeuksellisesti eli silloin, kun vastaava hakemusta ei ole lainkaan esitetty aikaisemmin.
- 48 Päinvastoin asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan kolmannen virkkeen sanamuodossa annetaan kaikissa edellä mainituissa kohdissa toistetuissa kieliversioissa ymmärtää, että unionin lainsäätävä asetti edellytykseksi EU-tavaramerkin uudistamishakemuksen esittämiselle lisämääräajan kuluessa yksistään lisämaksun maksamisen, joka on – kuten julkisasiamies on korostanut ratkaisuehdotuksensa 56 kohdassa – ainoa tekijä, jolla näissä olosuhteissa esitetty uudistamishakemus voidaan erottaa alkuperäisessä kuuden kuukauden määrääjässä esitetystä hakemuksesta.
- 49 Lisäksi vastoin sitä, mitä unionin yleinen tuomioistuin on antanut ymmärtää valituksenalaisen tuomion 39 kohdassa ja mitä EUIPO on väittänyt, tätä tulkintaa ei voida kyseenalaistaa asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdan systematiikan perusteella.
- 50 Tästä on korostettava erityisesti, että kyseisen asetuksen 47 artiklan 4 kohdan mukaan on niin, että jos uudistamishakemus esitetään ainoastaan joidenkin sellaisten tavaroiden tai palvelujen osalta, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, rekisteröinti uudistetaan ainoastaan kyseisten tavaroiden tai palvelujen osalta, kun taas saman asetuksen 47 artiklan 5 kohdassa säädetään, että uudistaminen tulee voimaan kyseisen tavaramerkin rekisteröinnin umpeutumista seuraavana päivänä ja että uudistaminen rekisteröidään.
- 51 On todettava, että näistä säännöksistä ei käy ilmi, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen määräaikojen kuluessa olisi kiellettyä esittää ajallisesti porrastettuja ja tavaroiden tai palveluiden eri luokkia koskevia EU-tavaramerkin uudistamishakemuksia.
- 52 Tämän lisäksi asetuksen N:o 207/2009 tavoitteet vahvistavat tulkinnan, jonka mukaan edellä mainitut hakemukset on hyväksyttävä sillä ehdolla, että ne on jätetty ennen lisämääräajan päättymistä.
- 53 Lisäksi on huomautettava – kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 65 kohdassa –, että asetuksessa N:o 207/2009 pyritään tekemään EU-tavaramerkeillä annettavan suojan taloudellisen merkityksen takia näiden tavaramerkkien haltijoille helpommaksi yksinoikeutensa säilyttäminen, mihin päästään sillä, että kyseisessä asetuksessa säädetään mahdollisuudesta hakea jatkuvasti EU-tavaramerkin

uudistamista kymmenen vuoden jaksoissa ja säädetään tässä yhteydessä kahdesta peräkkäisestä määräajasta, joiden kuluessa uudistamista voidaan asetuksen N:o 207/2009 46 ja 47 artiklan mukaisesti hakea.

- 54 Tässä yhteydessä on korostettava, että – kuten komission 24.5.2011 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamasta tiedonannosta, jonka nimenä on ”Teollis- ja tekijänoikeuksien sisämarkkinat – Luovuuden ja innovoinnin kannustaminen talouskasvun, laadukkaiden työpaikkojen ja ensiluokkaisten tuotteiden ja palvelujen tarjoamiseksi Euroopassa” [KOM(2011) 287 lopullinen], (s. 7) käy ilmi – tavaramerkkien suojeleminen edistää investointeja tavaroiden ja palveluiden laatuun erityisesti niillä aloilla, jotka ovat hyvin riippuvaisia tavaramerkkien imagosta ja kuluttajien uskollisuudesta.
- 55 Se, että tähän päämäärään pyritään asetuksen N:o 207/2009 yhteydessä, tulee selväksi myös sen perusteella, että ensinnäkin kyseisen asetuksen 47 artiklan 2 kohdan mukaan EUIPO:n on ilmoitettava hyvissä ajoin EU-tavaramerkin haltijalle ja kaikille EU-tavaramerkkiin merkittyjen oikeuksien haltijoille rekisteröinnin umpeutumisen. Toiseksi saman asetuksen 81 artiklan nojalla EU-tavaramerkin haltijalle, joka ei ole noudattamastaan olosuhteiden edellyttämästä asianmukaisesta tarkkaavaisuudesta huolimatta pystynyt noudattamaan määräaika EUIPO:n suhteen, voidaan saada palautetuksi nämä oikeudet enintään vuoden pituisessa määräajassa, joka lasketaan sen määräajan päättymispäivästä, jota ei ole noudatettu, esitettävästä pyynnöstä.
- 56 Toiseksi on tutkittava, ovatko ne oikeusvarmuutta koskevat syyt, jotka liittyvät EU-tavaramerkin osittaista uudistamista koskevan hakemuksen rekisteröinnin vaikutuksiin erga omnes kyseisen tavaramerkin rekisteröinnin umpeutumista seuraavasta päivästä alkaen, esteenä käsiteltävässä asiassa kyseessä oleville peräkkäisille uudistamishakemuksille, kuten unionin yleinen tuomioistuin on EUIPO:n tukemana todennut valituksenalaisen tuomion 40 ja 41 kohdassa.
- 57 On riittävää todeta, että esitetty väite perustuu siihen virheelliseen lähtökohtaan, että EUIPO ei ainoastaan ole asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 4 ja 5 kohdan perusteella velvollinen rekisteröimään osittaista uudistamista koskevaa hakemusta ennen lisämääräajan päättymistä vaan että sen on myös mahdotonta harkita silloin, kun tällainen hakemus on rekisteröity, että se käyttäisi tiettyihin luokkiin kuuluvien tavaroiden tai palvelujen rekisteristä poistamisen sijasta tiedottamistoimia, joilla voidaan suojella samalla kertaa sekä EU-tavaramerkin haltijoiden oikeuksia että kolmansien oikeuksia.
- 58 Kaikista edellä olevista seikoista seuraa, että unionin tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen todetessaan, että asetuksen N:o 207/2009 47 artiklan 3 kohta ja oikeusvarmuuden periaate ovat esteenä sille, että sellainen uudistamishakemus, joka koskee tiettyjä tavaroita ja palveluja, joita varten EU-tavaramerkki on rekisteröity, esitetään kyseisen säännöksen kolmannessa virkkeessä säädetyn lisämääräajan kuluessa, jos uudistamishakemus, joka koskee saman tavaramerkin kattamien tavaroiden tai palvelujen muita luokkia, on esitetty aikaisemmin kyseisen säännöksen ensimmäisessä virkkeessä säädetyn määräajan kuluessa.
- 59 Näin ollen ensimmäinen valitusperuste on hyväksyttävä ja valituksenalainen tuomio on kumottava, eikä ole tarpeen tutkia asetuksen N:o 207/2009 48 artiklan rikkomista koskevaa toista valitusperustetta.

Kanne unionin yleisessä tuomioistuimessa

- 60 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisessä kohdassa määrätään, että kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen. Nämä edellytykset täyttyvät tässä asiassa.

61 Edellä tämän tuomion 41–58 kohdasta ja valituksenalaisen tuomion 26–30 kohdasta käy ilmi, että Nissanin kanteensa tueksi esittämä ainoa kanneperuste, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 47 ja 50 artiklan rikkomista, on perusteltu, ja näin ollen riidanalainen päätös on kumottava.

Oikeudenkäyntikulut

62 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan silloin, kun valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista.

63 Saman työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaan, jota sovelletaan valituksen käsittelyyn työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla, asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

64 Nissan on vaatinut EUIPO:n velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja koska EUIPO on hävinnyt asian, EUIPO on veloitettava korvaamaan ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-572/12 käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä tästä muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (viides jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen 4.3.2015 antama tuomio Nissan Jidosha v. SMHV (CVTC) (T-572/12, ei julkaistu, EU:T:2015:136) kumotaan.**
- 2) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ensimmäisen valituslautakunnan 6.9.2012 antama päätös (asia R 2469/2011-1), joka liittyy EU-tavaramerkiksi rekisteröidyn kuviomerkin CVTC rekisteröinnin uudistamishakemukseen, kumotaan.**
- 3) Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Nissan Jidosha KK:lle ensimmäisessä oikeusasteessa asiassa T-572/12 käydyssä oikeudenkäynnissä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut sekä tästä muutoksenhausta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.**

Allekirjoitukset